

Ord, naar det finder, at Projektiler er forbundet med Fare, at sige: Det ville vi ikke stemple som farefrit. Man kan ikke forlange af Laboratoriet efter Lovens Ord, at det skal foretage Noget ved Projektiler, hvorved det bliver usfarligt; efter Lovens maa det sige: Nei, det stemple vi ikke som farefrit, vi anse det tværtimod som meget farligt, og jeg antager endog saa, at det i saadanne Tilfælde kan være berettiget til at negte at tilbagelevere Projektiler eller til at sige til den Paagjældende, at hvis han vil have det tilbage, maa han finde sig i, at det først sprænges med Dynamit. Særligt er dette jo ganske vist et Lovforslag af underordnet Betydning, og jeg vil forsaavidt anse det som meget urimeligt at lade denne Sag eventuelt gaa til Fællesudvalg. Paa den anden Side kan jeg ikke tro, at man i det andet Thing vil lægge saa stor Vægt paa disse Spørgsmaal eller vil være saa uenig om de Grunde, der kunne anføres, at man just skulde tage i Betænkning her at vedtage Ændringsforslag til Lovforslaget, naar man i og for sig fandt dem rigtige. Det er jo et Spørgsmaal uden politisk Betydning, og der ligger jo fra alle Sider den velvillige Hensigt til Grund, at man ikke ønsker, at Folk skulde komme tilfælde, naar det paa nogen Maade kan undgaaes.

Fallesen: Jeg ønsker kun at sige et Par Ord, da min ærede Ven fra Horsens (Søsen) ikke er paa det Rene med, hvorledes man slukker en Petroleumslampe, og jeg skal da oplyse ham og Andre derom. Man maa ikke puste den ud, og det er, som bekendt, meget farligt at kruise den ned. Man kunde altsaa lade den brænde ud, men det vilde jo være et økonomisk Tab for Staten og Individet. Den eneste sikke Maade at slukke en Petroleumslampe paa er, at man hoster over den, derved kommer der Kulshyre udover Flammen, og den slukkes stiblikkelig. Det er den eneste aldeles farefri Maade.

Formanden: Skjøndt jeg ikke skjønner Forbindelsen mellem den foreliggende Sag og den sidste Bemærkning, kan jeg dog ikke have Noget at erindre imod den efter den korte Maade, hvorpaa den stete.

Magius: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for 10de Kreds (Søsen), der mere betragter Lovforslaget som en Foranstaltning til at gjøre opmærksom paa den Fare, der kan være ved at opsamle Projektiler, navnlig i Nærheden af Stedbaner, og jeg kunde derfor i og for sig

finde mig i, at Ændringsforslagene ikke vedtages; men jeg kan dog ikke være med til at stemme mod Nr. 4, idet jeg anser det for nødvendigt, at det vedtages. — Jeg vil spørge, om de ældre Gulprojektiler, der sidde omkring i Murene i Kjøbenhavn fra Krigen 1801 og 1807 og andre Steder fra senere Krige, skulde medføre Forpligtelse for Eierne til at grave dem ud og sende dem over til Laboratoriet. Jeg tror, der er mere Fare ved at grave dem ud end ved at lade dem sidde, men det er jo muligt, at de kunne faae Lov at sidde i Ro.

Blom: Jeg skal tillade mig at bemærke, at lader man den anden Pasfus af § 1 staa, faar man den Bestemmelse, at de Projektiler, om hvilke der er Tale, skulde sendes til Kjøbenhavn for at undersøges; men jeg tror ikke, at det vil være muligt at faae dem transporterede, fordi Jernbaner og Dampstibe, der ellers give sig af med Transport af ligt Fragtgods, vistnok vilde vægre sig derved. Det forekommer mig derfor noget underligt at paalægge de Private, at de skulde indsende dem; lader man denne Pasfus gaa helt ud, henstiller man til de Private, om de ville bevare dem paa deres egen Risiko, eller om de ville stille sig ved dem ved at kaste dem i en dyb Brønd, i Havet eller hvor de kunne blive af med dem, hvilket synes at være den simpleste Maade for Folk, der ere bange for den Slags Projektiler, at blive af med dem paa. At paalægge Folk at sende dem til Kjøbenhavn for at faae dem undersøgte — hvilket, som sagt, rimeligvis slet ikke kan ske paa Grund af Jernbaners og Dampstibes Uvillighed til at tage dem med — og, naar de ere komne til Kjøbenhavn, at sende dem ud til Laboratoriet — hvad der rimeligvis heller slet ikke kan lade sig gjøre, da Kjøbenhavns Politi rimeligvis vil forbyde Folk at høre gjennem Kjøbenhavns Gader med Sligt — forekommer mig noget misligt, det er jo ligefrem at paalægge Folk at foretage Noget, der i Virkeligheden ikke lader sig gjøre, og jeg tror derfor, at vi ganske rolig skulde lade denne Pasfus gaa ud.

Justitsministeren (Melleman): Jeg finder mig blot foranlediget til at gjøre den Bemærkning, at jeg antager, at saadanne gamle Bomber og Sligt, som sidder fast i Mure, vil der ikke være Noget at foretage ved, saalænge man lader dem blive siddende. En anden Sag var det, naar man fik i sinde at tage dem ud for at opbevare dem i Sufene.